

22. februar 2021
Sagsnr.: 18/01798
NBB

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

OPHÆVELSE af indskærpelser i sag om transportegnethed af en gris i Kerteminde Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter dyreværnslovens § 1 og § 2,¹ og transportforordningens artikel 3, litra b, og artikel 8, stk. 1, jf. bilag 1, kap. 1, pkt. 1,² jf. dyrevelfærdslovens § 52, stk. 3.³

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Fødevarestyrelsens indskærpelser af 4. oktober 2017 om, at dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, at enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, og at det er forbudt at transportere dyr eller lade dem transportere under sådanne forhold, at de kan komme til skade eller blive påført unødigt lidelse, ligesom dyr skal være egnede til den planlagte forsendelse, på A1
, 5370 Mesinge.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.⁴

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Dagældende lovebekendtgørelse nr. 1019 af 29. juni 2016 af dyreværnsloven (nugældende lov nr. 133 af 25. februar 2020 om dyrevelfærd, § 2 og § 3).

² Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97.

³ Lov nr. 133 af 25. februar 2020 om dyrevelfærd.

⁴ Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Indskærpelserne er den 4. oktober 2017 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af virksomheden.

Klager har navnlig anført, at

- Fødevarestyrelsen ikke har inddraget klagers partshøringsbemærkninger i sagen,
- halebiddet var tørt ved pålæsning, og
- grisen ikke har udvist tegn på halthed, abscesser, sepsis eller pyæmi ved pålæsning.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.2.

2. Sagens oplysninger

2.1 De påklagede indskærpelser

Fødevarestyrelsen har ved levende syn den 19. september 2017 konstateret, at en gris, leveret fra klagers besætning, havde halebid med nekrotisk ende (sort, dødt væv) og var støttehalt på venstre bagben. Styrelsen har endvidere konstateret, at grisen ikke havde været adskilt fra de øvrige dyr under transporten. Ved kontrol efter slagting har styrelsen konstateret spredning af bakterier med blodet rundt i kroppen (pyæmi) på grisen. Styrelsen har i den forbindelse ikke fundet nogen patologisk forklaring på haltheden.

Fødevarestyrelsen har optaget fotodokumentation af de konstaterede forhold.

Den 2. oktober 2017 har klager, som svar på Fødevarestyrelsens høringsbrev af 22. september 2017, sendt et høringssvar. Indledningsvis har klager anført, at halebiddet var tørt. Herefter har klager bemærket, at grise med halebid, ifølge tidligere oplysninger fra styrelsen, må transporteres, såfremt halebiddet er tørt. Klager har herefter anført, at grisen ikke var adskilt fra de øvrige dyr under transporten, da grisen havde set rask ud og ikke udvist tegn på halthed, abscesser, sepsis eller pyæmi ved pålæsning. På denne baggrund har klager anført ikke at have været i tvivl om grisens transportegnethed.

I forlængelse heraf har klager bemærket, at Fødevarestyrelsen ikke fandt en patologisk forklaring på haltheden. Klager har desuden anført, at grisen ikke har haft smerter, da såret var nekrotisk, og der ikke er følesans i dødt væv.

Fødevarestyrelsen har den 4. oktober 2017 skriftligt indskærpet, at

- dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe,
- enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, og at

- det er forbudt at transportere dyr eller lade dem transportere under sådanne forhold, at de kan komme til skade eller blive påført unødigt lidelse, ligesom dyr skal være egnede til den planlagte forsendelse.

Det fremgår af begrundelsen for indskærpelserne, at disse er givet i medfør af henholdsvis dyreværnslovens § 1 og § 2, og transportforordningens artikel 3, litra b, jf. bilag 1, kap. I, pkt. 1-4. Fødevarestyrelsen har desuden angivet, at de konstaterede forhold ved kontrollen den 19. september 2017 er lagt til grund for indskærpelserne. Endvidere fremgår det, at grisen, efter styrelsens vurdering, ikke var transportegnet, idet halebiddet var et åbent sår uden afheling. Styrelsen har endelig angivet, at klager ikke er fremkommet med bemærkninger i forbindelse med partshøringen.

Indskærpelsen medførte gebyrbelagt, opfølgende kontrol.

2.2. Klagens indhold

Klager har indledningsvis bemærket at have modtaget indskærpelserne den 2. oktober 2017, som ligeledes var fristen for indgivelse af partshøringsbemærkninger i henhold til høringsbrevet af 22. september 2017. I forlængelse heraf har klager oplyst at have fremsendt bemærkninger, som skal betragtes som klage, på dagen for partshøringsfristens udløb. På denne baggrund har klager forventet, at Fødevarestyrelsen iagttager fristen og inddrager klagers bemærkninger i sagen. Med henvisning hertil har klager afvist at acceptere indskærpelserne.

2.1 Fødevarestyrelsens bemærkninger til klagen

Fødevarestyrelsen har den 3. november 2017 oversendt sagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet med bemærkninger til klagen.

Indledningsvis har Fødevarestyrelsen bemærket, at halebiddet var tydeligt, hvorfor grisens tilstand burde være opdaget inden transporten. Hertil har styrelsen oplyst, at grisen blev totalkasseret efter slagting på baggrund af de konstaterede forhold.

Videre har Fødevarestyrelsen vurderet, at grisen har været udsat for smerte og lidelse, da grisen under transporten har været udsat for stød fra inventar, samt for berøring og bid fra øvrige dyr. På denne baggrund har styrelsen tillige vurderet, at klager ikke har sørget for korrekt behandling af grisen.

Herefter har Fødevarestyrelsen oplyst, at klagers bemærkninger af 2. oktober 2017 blev overset ved behandlingen af sagen, hvorfor det af indskærpelsen og den endelige kontrolrapport fremgår, at klager ingen bemærkninger havde. Styrelsen har endvidere oplyst, at indskærpelsen fejlagtigt er dateret den 2. oktober 2017, men at den blev meddelt klager via digital post den 4. oktober 2017, hvorfor partshøringsfristen er overholdt.

Endelig har Fødevarestyrelsen oplyst, at klagers bemærkninger af 2. oktober 2017 ikke ville have ført til en ændring af styrelsens vurdering af sagen, hvorfor styrelsen har fastholdt indskærpelserne.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over. Det fremgår dog af forarbejderne til bestemmelsen,⁵ at nævnet har mulighed for og efter omstændighederne pligt til at inddrage andre forhold end det, der er klaget over, f.eks. spørgsmålet om overholdelse af grundlæggende forvaltningsretlige grundsætninger.

Det følger endvidere af § 11, stk. 2, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse til de væsentligste forhold.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle Fødevarestyrelsens dokumentation af overtrædelsen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ikke taget stilling til sagens øvrige klagepunkter, jf. herved § 11 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Nævnet har dog fundet anledning til at anføre to forhold, som Fødevarestyrelsen vil skulle tage i betragtning i forbindelse med en fornyet behandling af sagen, se nærmere i afsnit 3.3.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Dyr er levende væsener og skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, jf. dyreværnslovens § 1.

Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer, jf. dyreværnslovens § 2.

Det er forbudt at transportere dyr eller lade dem transportere under sådanne forhold, at de kan komme til skade eller blive påført unødigt lidelse. Desuden skal dyrene være egnede til den planlagte forsendelse, jf. transportforordningens artikel 3, litra b.

Enhver fysisk eller juridisk person, som ikke er en transportvirksomhed, og som permanent eller midlertidigt er ansvarlig for eller håndterer dyr på afgang-, omladnings- eller bestemmelsesstedet skal sikre, at de tekniske

⁵ Jf. bemærkningerne til § 11 i forslag L44 til Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet (FT 2016-17).

forskrifter vedrørende dyretransport i bilag 1, kap. 1, overholdes, jf. transportforordningens artikel 8, stk. 1.

Ingen dyr må transporteres, medmindre de er egnede til den påtænkte forsendelse, og alle dyr skal transporteres under sådanne forhold, at de ikke kommer til skade eller påføres unødigt lidelse, jf. transportforordningens bilag 1, kap. 1, pkt. 1.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder det ikke godtgjort, at klager har overtrådt dyreværnslovens § 1 og § 2, og transportforordningens artikel 3, litra b, og artikel 8, stk. 1, jf. bilag 1, kap. I, pkt. 1.

Ved afgørelsen har Miljø- og Fødevareklagenævnet vurderet, at Fødevarestyrelsen ikke har godtgjort, at grisen var uegnet til transport, da den blev læsset fra klagers besætning. Herved har nævnet lagt vægt på klagers oplysning om, at såret fra halebiddet var tørt ved pålæsning, samt at grisen ikke udviste tegn på hverken halthed eller pyæmi ved pålæsning. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at styrelsen alene har redegjort for, at grisens tilstand på slagteriet har medført, at denne ikke var transportegnet. Efter nævnets vurdering har styrelsen ikke forholdt sig til klagers oplysninger, herunder om skaden kunne være opstået under transporten, eller om grisens tilstand ved læsning har medført, at denne ikke var transportegnet. Dermed finder nævnet det ikke dokumenteret, at klager har transporteret en gris, der var uegnet til transport eller at klager har overtrådt dyreværnslovens § 1 og § 2 og transportforordningens artikel 3, litra b.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets øvrige bemærkninger

Miljø- og Fødevareklagenævnet gør opmærksom på, at en offentlig myndighed, ifølge officialprincippet, har ansvaret for at oplyse en sag tilstrækkeligt, inden myndigheden træffer afgørelse i sagen. Ved en fornyet behandling af sagen skal Fødevarestyrelsen forholde sig til klagers partshøringssvar af 2. oktober 2017 inden der træffes en eventuel ny afgørelse.

I øvrigt bemærker Miljø- og Fødevareklagenævnet, at Fødevarestyrelsen ved en eventuel ny indskærpelse i sagen bør redegøre for, om klager havde mulighed for at opdage den fundne pyæmi på grisen forinden pålæsning.

3.4 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Fødevarestyrelsens indskærpelser af 4. oktober 2017 om, at dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, at enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, og at det er forbudt at transportere dyr eller lade dem transportere under sådanne forhold, at de kan komme til skade eller blive påført unødigt lidelse, ligesom dyr skal være egnede til den planlagte forsendelse, på A1

, 5370 Mesinge.